

Inhoudsopgave

1. Noor en Sam	7
2. Bel 112	10
3. Appelmoes met fake-tor	15
4. Directeur Woud	20
5. Flexitarisch	24
6. Per ongeluk	30
7. Rose Kabuki-parfum	35
8. Rozengeheim	42
9. Grandioos en groen	46
10. Waarom, dus daarom	50
11. Rondje New York	55
12. Bij-les	57
13. Oppeppertje	62
14. Een leuke tussenstand	66
15. Goed bezig	71
16. We fiksen dit	74
17. Mega-vega-kookboek	78
18. Pudding met tomatensaus	84

Noor #superverantwoordelijk #wil
anderen helpen

Sam #rekenlijger #beetje onhandig
#grappig #vriendelijk

Sofie #beetje arrogant #wispelturig
#fanatiek

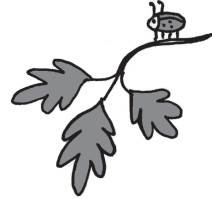

Chris #doet stoer #apart #loyaal

Juf Wendela #enthousiast #houdt
van bloemen #vertrouwen in haar
leerlingen

1. Noor en Sam

Mijn groene natuurweek! Ik heb er echt zin in: geen agenda mee, geen topo of rekenen, geen brood mee... Ik trek mijn groene, wollen trui aan. Wol is puur natuur, vandaar. Met mijn warme trui aan sprint ik de trap af.

‘Ha, groen schaap.’ Bram, mijn broer, staat in de gang met zijn jas aan. Hij zwaait nog even en met een grijns verdwijnt hij door de keukendeur naar buiten. De middelbare school begint al om kwart over acht.

Groen schaap... Ik kijk even in de spiegelende ruit van de oven. Mijn gezicht is lichtgetint en mijn donkerbruine haar valt in krullen over mijn schouders. Hoezo groen schaap? ‘O zo,’ mompel ik. Mijn wollen trui is groen en nogal pluizig. Ik heet trouwens Noor en ik zit in groep acht op de Aurelia-school.

In de keuken staan de yoghurt, cruesli en een pot thee op tafel. Ik schep een bordje vol. Langzaam kauw ik op een hap en neem een slokje thee.

Mijn moeders stem klinkt uit haar werkkamer, ze is aan het bellen. Als ze vroeg begint, zit ze daar al voor het ontbijt. Bram en ik geven haar dan een knuffel achter haar bureau. Zodra ik mijn ontbijt opheb, doe ik zachtjes de deur van haar werkkamer open, ik wil haar natuurlijk niet storen.

Mijn moeder draait zich om. ‘Het gaat over oma,’ zegt ze zachtjes.

Duizend vragen schieten door mijn hoofd.

Gaat het wel goed met oma, is de knieoperatie gelukt?

Mag ze weer naar huis?

Ik wil even bij mijn moeder zijn en ga naast haar staan.

‘Een momentje.’ Ze legt haar telefoon omgekeerd op tafel.

‘Oma kan nog niet naar haar eigen huis,’ zegt ze.

Haar stem klinkt verdrietig. ‘We vinden wel een plek voor haar om te revalideren.’

‘Dat is toch dat ze moet oefenen om weer goed te lopen?’

Mijn moeder knikt. ‘Noor, maak je geen zorgen.

Ga je gauw naar school?’ Ze kijkt me even aan.

Naast haar ogen kringelen rimpeltjes, nooit eerder gezien.

Ik geef haar een kus en sluit zachtjes de deur.

Met een raar gevoel pak ik mijn fiets. Oma is mijn oma en ik wil dat ze weer helemaal beter wordt. Mijn lieve oma...
Waarom mag ze niet naar huis? Een andere plek klinkt niet fijn. Maak je geen zorgen, zei mijn moeder.

Nou, dat doe ik dus wel.

Ik probeer aan iets anders te denken en adem de frisse ochtendlucht in. De blaadjes van de hoge bomen langs de weg kleuren frisgroen. Nog een paar weken en dan begint de zomervakantie. De zon schijnt en de groene week wordt vast leuk!

‘Ha, Noor!’ Opeens fietst Sam naast me. Hij zwaait met zijn benen, vast om zijn groene sokken te laten zien. Sam is superslim, best leuk en soms een beetje onhandig. ‘Een groene morgen,’ groet ik lachend.

2. Bel 112

Juf Wendela wacht ons op bij de deur. Ze draagt een gebloemde jurk met gebloemde gympen eronder. Als iedereen zit, opent juf de dag met gebed. ‘Dank U voor deze mooie dag.’ We zingen een lied voor de nieuwe week. De zon schijnt in het lokaal, zonneschijn maakt de dag extra fijn.

‘Vandaag start de eerste groene week op de Aurelia,’ vertelt juf Wendela. ‘Deze week krijgen jullie les over de natuur. De aarde en alles wat daarop leeft, is een prachtig geschenk waar we goed voor moeten zorgen. Een geschenk van God.’

‘Mogen we ook naar buiten?’ vraag ik.

Met mijn wollen trui zit ik nu al te puffen.

‘Buiten natuurles lijkt me leuk,’ zegt Sam spontaan.

‘Ja, want we zitten veel te veel binnen,’ antwoordt juf opgewekt. Met een zwaai veegt ze haar lange vlecht naar achteren. ‘Iedere dag gaan we buiten praktisch aan de slag. Groen-samen-doen!’

Ze kijkt enthousiast de groep rond.

‘Groepachters, jullie werken al heel zelfstandig.

Deze week gaan jullie ook zelf invulling geven aan het programma. We laten de lesboeken dicht, jullie krijgen de ruimte om zelf meer over de natuur te ontdekken.

Ik vertrouw op jullie inzet voor dit mooie groene project.’ Even is het stil in de klas. Het voelt best fijn dat juf dit zo zegt.

Ze praat alweer verder. ‘Op het binnenplaatsje, naast ons lokaal, staat een lange houten tafel met twee banken.

We kunnen er met zijn allen zitten.’

‘Zitten,’ herhaalt Sam.

Zijn stem klinkt teleurgesteld.

‘We gaan snel aan de slag,’ zegt juf vrolijk. ‘Op de tafel heb ik keukenspullen gezet: borden, schalen, pannen en een campingkookstel. Vandaag gaan we

koken, lekker gezond met groenten en fruit.’

‘Wat gaan we koken?’ vraagt Sofie.

‘Pompoensoep met appelmoes,’ antwoordt juf.

‘We hebben twee kratten met appels, pompoenen, prei, ui en wortels van tuinderij Bloem gekregen.

Morgen krijgen jullie buiten les op de tuinderij,’ vertelt juf.

‘Op school werken jullie in groepjes aan je eigen groene project.

Daar gaan we het straks nog over hebben. Kom, we gaan buiten aan de tafel zitten.’ Juf draait de sleutel om en opent de deur naar de binnenplaats.

‘Samir, Jet, Damin en Isa, gaan jullie ook zitten?’ vraagt juf. Iedereen schuift snel aan tafel. Ik zit naast Sam tegenover Sofie en Chris. Lekker buiten bezig, daar hou ik van. De zon schijnt over de dakrand. Mijn trui doe ik uit, veel te warm. Sofie houdt een oranje pompoen omhoog. ‘Kijk, een wrat!’ Ze trekt haar neus een stukje op en wijst naar een bruin bobbeltje op de schil. ‘Ik lust geen wrat. Ik ga voor de appelmoes.’

‘Even luisteren,’ zegt juf. ‘Dan vertel ik jullie wat je precies gaat doen.’

Het is opvallend stil tijdens haar uitleg. Op het dak van de school zit een vogel te fluiten. Het geluid van auto’s klinkt in de verte. Buiten luisteren is gewoon minder saai. ‘Heeft iedereen het begrepen?’ vraagt juf. ‘Ja, we gaan helemaal los,’ antwoordt Sam enthousiast. ‘We maken een lunch met een ster. Zo heet dat toch?’

Even later zitten we met de hele groep aan tafel groente en fruit te schillen. Iedereen kletst met elkaar. Best gezellig.

‘Samir, geef de schaal eens door?’ roept Sofie.

‘Bedankt!’ Ze kiept haar stukjes appel erin en duwt de schaal van zich af.

‘Thuis kopen we geschildte appels,’ zegt Sam. ‘Mijn moeder belt gewoon de flietsbezorger,’ roept Chris. ‘Binnen tien minuten staat er een potje appelmoes voor de deur.’

‘Echt?’ vraagt Sam met twijfel in zijn stem.

‘Nee, natuurlijk geen appelmoes. Wel cola, sushi of een pizza.’ Chris grijnst van oor tot oor. ‘Pizza shoarma van gekruide *chicken* is mijn favoriet.’

‘Bedoel je uit jullie eigen eetcafé?’ vraagt Sam.

‘Klopt,’ antwoordt Chris. ‘Mijn vader bezorgt de bestellingen, dat scheelt tijd. Klanten willen snel hun eten thuisbezorgd krijgen.’

‘Laten we een beetje bij de les blijven.’ Sam ademt diep in.

‘Het ruikt hier naar... eh, appels.’

‘Tss, logisch toch.’ Sofie schudt haar lange, steile haar naar achteren.

Sam probeert een pompoen in tweeën te snijden.

‘Lukt het?’ vraag ik.

‘Niet echt.’

‘Dit ding is bot.’ Sam zwaait gevaarlijk met zijn mes door de lucht.

‘Snijd je wel met de scherpe kant?’ Chris weer. Iedereen lacht.

Sam blinkt niet uit in handigheid, wel in sommen maken. Hij is ons rekenwonder. Sam bekijkt zijn mes.

‘Beide kanten zijn even bot.’

‘Wil je de mijne lenen?’ Ik leg het mesje met het witte handvat op tafel.

Sam pakt een appel. ‘Ik maak speciaal voor jou een geluksschil.’ Zijn ogen twinkelen even als hij me aankijkt.

‘De geluksschil is voor mijn oma,’ zeg ik zachtjes.

‘Ze zit in een rolstoel en ze moet weer oefenen met lopen, revalideren noemen ze dat.’

‘Wat zielig,’ vindt Sam. ‘Wens haar sterkte van mij.’

‘Dank je,’ zeg ik. ‘Lief van je.’ Ik kijk naar de appel, die steeds kleiner wordt. Van de appel blijft niet veel over, wel een dikke schil.

‘Een schil-pad,’ wijst Sam en legt het mesje op tafel.

‘Leuk.’ Ik geef een duwtje tegen de schil. ‘De schil-pad loopt!’

‘Wegversperring,’ roept Chris terwijl hij de schaal verder schuift. Hij strekt zijn hand uit naar de appel... of het mesje...

Opeens gebeurt er van alles tegelijk.

Chris geeft een gil. Zijn hand kleurt

rood, de mouw van zijn witte shirt kleurt rood. Het

krantenpapier op tafel kleurt rood, knalrood.

‘Bloed, bloed!’ gilt Sofie. ‘Bel 112!’

‘Wacht even.’ Juf Wendela rent naar Chris toe.

‘Noor, haal snel de EHBO-trommel.’

Ik sprint naar binnen. Wat is er nou precies gebeurd?

3. Appelmoes met fake-tor

Toevallig weet ik in welke kast de trommel staat. Ik pak de witte doos met de rode letters en ben in een paar tellen weer op de binnenplaats. Juf staat tussen de jongens in. Ze bekijkt de hand van Chris.

‘Een snijwond,’ zegt ze. ‘Duw de snee goed dicht, dan plakken we er een pleister op en leggen er een verbandje omheen.’

Snel open ik de trommel en haal er een pleister en een rolletje verband uit. Ik pruts even aan de verpakking, maar ik krijg geen beginnetje. Lekker handig als je moet opschieten. Met mijn tanden trek ik het plasticje eraf.

‘Hygiënisch hoor.’ Sofie heeft vaak haar woordje snel klaar.

‘Wat gebeurde er?’

Juf Wendela kijkt Sam en Chris vragend aan.

‘Hij pakte het mes van me af,’ zegt Chris.

‘Het is mijn mesje,’ zeg ik. ‘Sam gebruikte mijn mesje.’

‘Gesneden?’ vraagt juf. Aan wie stelt juf de vraag?

‘Ik heb het mes op tafel gelegd,’ fluistert Sam. Zijn gezicht is bleek en zijn ogen staan donker.